

עזר:

עין משפט
נר מצוה

[illegible]

בקרצנות תגלחת רציעית זו חטאת ^ה

[illegible]

מְנוּרָע וְדָא רַחֵם אִיסּוּר גִּילּוּחַ דְּמִיּוֹר וּמִדָּ כְּשִׁיבָה לְפָנֵינוּ מִגִּלָּה
לְרֵאשׁוֹנָה וּבִשְׂעִימָה ^א תַּגְלַחַת שְׂנִיָּה וּבִשְׂעִימֵי מַכִּים יָדָיו לְבִהּוֹת
שׂוּתָהּ בִּיָּין וּמֵיטְמָא לְמַתִּים לְאַחַר שְׁלִשִׁים וְשֶׁבַע קָ כְּמוֹ בְּחוּסָפְתָּא
וְיִרְחֵלָה אֲרוּלָה וְשֶׁבַע לְפִי שִׁטָּה סְפִירִסְנוּ. טַמָּא בּוֹדֵאִי וּמוֹחֲלָט
בְּפֶקֶד אֲרוֹכְל בְּקֻדְשִׁים לְאַחַר שְׁבַעֲה וְשִׁלְשִׁים יוֹם שׂוּתָהּ בִּיָּין וּמֵיטְמָא
לְמַתִּים לְאַחַר שְׁבַעֲים וְאַרְבַּעֵה יוֹם ^ב (טַמָּא בּוֹדֵאִי וּמוֹחֲלָט בּוֹדֵאִי אֲרוֹכְל
בְּקֻדְשִׁים לְאַחַר שְׁלִשִׁים וְשֶׁבַע יוֹם שׂוּתָהּ בִּיָּין וּמֵיטְמָא לְמַתִּים לְאַחַר
שְׁבַעֲים וְאַרְבַּעֵה וְשֶׁבַעֲים יוֹם) טַמָּא בּוֹדֵאִי וּמוֹחֲלָט בּוֹדֵאִי אֲרוֹכְל בְּקֻדְשִׁים לְאַחַר
שְׁבַעֲסָנָה יְמִים שׂוּתָהּ בִּיָּין וּמֵיטְמָא לְמַתִּים לְאַחַר אַרְבַּעִים וְאַרְבַּעֵה יוֹם:
אֲשָׁם זוּ יֵהָא שְׂרָמִי נִדְבָה. וְאִ"ת הָא אֲמַרְן לְעִיל בִּפ' אֲמִוּוּ מִקּוֹמָן
(קֹדֶם: ^א) לְאַשִׁם מְנוּרָע שְׁנִי כְּהֵם מַכְּבָּלִין אֲתָל מִדּוּ אַחַד כִּיד
לְאַחַד כְּבָלִי וְלֹאִים אֲמַרְמִי לְעִיל (קֹדֶם: ^ב) לְדִרְנִי שִׁיבָה כְּבָלִי אֲתָל כִּיד
(שֶׁל פֶּרֶ) וְי"ל י' דִּקְטוּמִי גִבְרָא שְׂאִי: **וּבְמִיבִיחָה**. לִמ"ד (לְעִיל)
קֹדֶם: ^ג) סְמִיכָת אֲשָׁם מְנוּרָע לֹאֹ דְלֹאִרִייתָא הִוא בְּהֶסֶפֶת יֵד וְאִע"ג

לשננים צעו סמיכה גמר ^{הוא} משום תקוני גזרה התירו כלפרישת נג
בין שלמים טעוין סמיכה ונסכים: **ונאכל** ליום וליילה. ובתוד
ובלחם אי אפשר לעשות תקנה

ה'ר"ג מאי איכא דמימר. פ' ששמה חינו מזרוע והיו חולין בצמורה היו
ועל ראש המזרוע וזמיה לזיל ליקדיש ליה קדושת דמיס על ת
ליה קדושת דמיס וכי צעי למיכל השיריסי פריק לכו דלחיתא פסקו
ומימה לי היך נותן שבע ועל הצהובות מההו פורתא ששמו צדק
חסר החזן ער שרא יצק ירמאנו. משנה זו וזמן נגעים פ' צתלה
קמיצרה להקטירה בו. וא"ת וזמן הוא דלמר צפ"ק
ואליצא דר"א מודה דמקטירין דלחיתא ההם וכר' אליעזר משני הכא
לא משכחת תקנה דהא אסירי שיריסי צאכילה דכר

וְהָיָה קוֹדֶשׁ מִתּוֹן שְׁבַע. לָנֶחֱם דָּבָר הָיָה אֲשֶׁר־קִטְּרֻמוֹ הִקְטִיר הָאֵלֹהִים שְׁמִמְנוֹ לֵאשִׁים שִׁירִים צִבֵּל מִקְטִירוֹ וְהֵךְ הָאֵלֹהִים נָמִי בִּדְמַשְׁתִּי וּמִקְרָא לֵה לֵשׁ עֵינָיו ^(כא) הָיָה לִיָּה לְנִימָקֵךְ דְּמִי לֵשׁ מֵאֵךְ צִבֵּל שְׁמִמְנוֹ לֵאשִׁים וְעוֹד אִי שִׁיךְ כֹּל שְׁמִמְנוֹ לֵאשִׁים הָרִי הוּא צִבֵּל מִקְטִירוֹ שֶׁנִּתְעַבְּרָו בְּמָתָן אֲרַבֵּעַ ר' אֲלִיעֶזֶר אָמַר יִתְּנוּ בְּמָתָן אֲרַבֵּעַ הָאֵל כִּיּוֹן מִיָּהוּ יֵשׁ לֹמֶר דִּר' אֲלִיעֶזֶר לְטַעְמִיהָ דְּלִמָּי לִיָּה ^(כב עט) ר'וֹאִין כְּאִילוֹ הָאֵל עֵבֶר בְּמִקְטִירוֹ כִּיּוֹן דְּבָלְלוּ הִכִּי טַעְמִיָּה מִזְבַּח וְעוֹד קִטְּרָא לִימָךְ ^(כג) מִנְחָתוֹ מִנְחָתוֹ ^(כד עט) מִנְחָה שְׁחָסְרָה קוֹדֶשׁ קִמְיָה לֵא יֵצִי מִקְרָא שְׁוִי וְיִתְּנוּ מִלְּמוֹ שָׁמֶן לֵשׁ מִלְּמוֹר עֵיבֵךְ דְּעִקִּיבָא דְּלֹמֶר צִבֵּל לֵשׁ הַמְּחֻמָּה בִּלְבָד הִדֵּךְ סוּגִיָּא כִּר' אֲלִיעֶזֶר כְּדַמְשִׁי מִקְרָא לֵשׁ עֵינָם בְּאִדְךָ לֹא מִסְתַּבֵּחַ מִמָּתָן שְׁבַע אִירִי שְׁמוֹ קֶרֶבֶן מִיקִירִי כִּיּוֹן דְּעִמִּיד לְהִיּוֹת קֶרֶבֶן כְּמֵה ^(כה עא) אֵל לֹאֲחֹר מִתּוֹן שְׁבַע כִּי הוּא מְאִי לְמִיפְרָךְ נָמִי מְכַל שְׁמִמְנוֹ לֵאשִׁים

[illegible][illegible]

כל הזבחים פרק שמיני זבחים

והא הכא דלמא לאו מאורע
אלמא לכתחלה נמי שרי ר'
מפרש ואזיל ולאו לרבא
מאורע דאמר' לקמן צפ'

ואם לאו אשם זה של שלמי נדבה ואותו
אשם טעון שחיטה בצפון ומתן בהונות
וסמיכה ונסכים ותנופת חזה ושוק ונאכל ^א
ליום ולילה ^ב תקוני גברא שאני התינה אשם
לוג מאי איכא למימר דאמר לוג זה יהא
נדבה ודילמא לאו מצורע הוא ובעי מקמץ
דמקמץ ^ב ודילמא מצורע הוא ובעי מתן שבע
דיהיב והא חסר ליה דמייתי פורתא ומלי
ליה דתנן ^א אחר הלוג עד שלא יצק ימלאנו
והא בעי הקטרה דאקטר ליה אימת אי
בתר מתנות שבע הוו להו שיריים שחסרו
בין קמיצה לחקטרה ואין מקטירין את הקומץ
עליהן אי קודם מתנות שבע ^א כל שממנו
לאישים הרי הוא בכל תקטירו אמר רב
יהודה בריה דר"ש בן פזי דמסיק להו לשם
עצים דתנאי ^א רבי אליעזר אומר ^א לריח
ניחוח אי אתה מעלה אבל אתה מעלה

והוא דמיון ומיד כשיבא לפנינו מנגלה
שניה ובשמייני מכנים ידיו לבהונות
אחר שלשים ושבע כך כתוב בתוספתא
שיטה שפירשו. טמא בודאי ומוחלט
נעז והשלשים יום סתם ביין ומיטמא
ים (ס) (טמא בודאי ומוחלט בודאי אוכל
אף סתם ביין ומיטמא למתים לאחר
אף ומוחלט בודאי אוכל בקדשה לאחר
למתים לאחר ארבעים וארבעה יום:
א"ת והא אמרן לעיל צ' איזהו מקומן
שני כהנים מקבלין את דמו אחד ביד
ל (דף סה). לדרך שקבל בכלי את כל
גברא שאני: ו**סמיכה**. א"ב (נשיג)
אל תדוריתא הוא בהפטת יד ואע"ג
שמות תקוני גברא הסיק בדפישות לעיל ולמאן דאמר לדורייתא הז'
קמים: ו**נאכל** ליום וד"ה. ותודה לאין נאכלת אלף ליום ולי'
ובחסם אי אפשר לעשות תקנה כדמוכח צ' התודה (מנחות דף

ששמה אינו מזוהה והיו חולני בצורה כיוון לעצבד מיהה עברה שמה שש
ליזיל ליקדס ליה קדושת דמיס על תנאי אס אינו מזוהה דשהסא נ
השיריים פריק לכו כדאיחא בסמוך ויש לומר דהיי עדיק טפ
ועל ההבדלות מההוא פורחא שקדוש קדושת דמיס דשמה אינו מ
מנה וו במס' נגעים י' במתא (מ"י) **איבת אי בחר מתא**
ו'א"מ ו'א"ר ר' יוחנן הוא דלמר בפ"ק דמנחות (דף ע"ג) דמקמי'רין
אליעזר משני הכא לנסוק דמסיק לשם עמיס ויש
דהא אקריי שיריים באכילה דנפחא ליה התם מוהנותרת ולי

[illegible][illegible]

(א) [מנחות קה: א] (ב) נגעים
פ"ד מ"י [מנחות טז: א] (ג) יומא
מז: יצמות ק. סוטה כג. מנחות
נח. קו: ת"כ ויקרא גרבה פרש'
י"ב ה"ו, ע' שיייר קרבן ירוש'
סוטה פ"ג ה"ו ד"ה רש"א,
(ד) [יומא מז:] יצמות שס סוטה
שס [מנחות קו: ס] שם רצ"ק
מ"ו.

שינויי נוסחאות

[א] צבי"ל נוסף לזכור הכרתי.
 ויבא נמנות ונזנה: [ב] בנכסיה: [ג]
 דקמין ליה: [ד] דקדו"ל
 המתנדב: [ה] ורשי: (ח"י):
 הכי שפלתו נומה. ובש"מ
 מיקן למנהגה ונקיף על ד"ו דסג
 לנורן נמנהה אלף ליה שמן
 ליאמ ונמנהה. וכן ק"ל שמן
 לנורן נמנהה אלף ליה שמן
 דנמנהתו מנהה משמן: [ז] צ"ל
 ומו"ד (פ"ד): [ח] הכי כשנזנה אל
 צ"ל (ש"ס): [ז] על המזבח לשם
 עצים הכי דילסו ק"ל נמנהה
 נקרות (שנכ"י ורשי: ה"ה):
 [ח] צ"ל חטאת בהמה (פ"ד):
 [ז] צ"ל לא יהיה (ש"ס): [זפ"י]
 כונת חוק' להגיע ל' המוספתא
 ובס' בלח"מ קניסין ה' המוספות
 דלכותה ש"ס סה"ס שני דכר
 מ"מ הוא המוספתא שני כדר
 השלם ומוספתו ומוספתא חל"מ
 כלל: [ז] כהנאו ענין וראוהו
 שיטה שאמרנו ליה (פ"ד):
 [ז] אהות לש שוף שלש
 ובראוהו תנאי ולסוף ק"ל צ"ל
 (ש"ס): [ז] כשיהי כ"ר
 שלושיתו ש"ר כרביעית כ"ר
 כל"י (ש"ס): [ז] צ"ל
 כרביעית (ש"ס): [ז] ויהי דל"ל
 זה אלא למצוה כדאמרין
 לעיל וזכא כשום תקוני ברא
 ההורי (ש"ס): [ז] בן צ"ל
 מגוריה (ג"ר): [ז] בן צ"ל אשתי
 מצוה (פ"ד): [ז] צ"ל דמיי
 פורא להשלם הלוג מקדיש
 ליה (פ"ד): [ז] אלן סוף
 ויזנית ותימה וזי ע"ד סוף
 ש"י קתמן (נח"ס: לטן ק"ד)
 ע"מ ק"ד אול ד"ר (ש"ס): ועי'
 ש"מ וק"ד שנקיימיה צ"י נלני:
 [ז] עצים כמאן דקניש דמדי
 כל"י (נלמכרה: ש"ס):
 שפלתו נומה חסד בלג לנזנס
 כמאן מינח כן שנקיימיה:
 דראוהיה מבל חקטריז נקט
 ליה ותימה נלמכרה: הדאוות
 ונמנותו חשיבי חקטריז לעבור
 עליהם משום בל חקטריז כל
 שמוננו לאישיל דלמא דוקא
 בבל חקטריז בלג בל הוא לא
 ידעו י"א שד"ר כ"ר כל"י (ש"ס)
 [א] כמז מוספתא כל"י (כ"ב: וז):
 [ב] בל"ץ גויה חטאת ההורי
 אלז בש"מ (ש"ס: ח"ן) מפרש ל'
 תמחלתו כהנ"ס ע"ז: [ז] צ"ל
 דפרך וס"ד: [ז] צ"ל פריך ליה
 שפיר וס"ד ומה"ל דפרך
 ליה. תימה וזי ושיך ל'
 שאל"י (ש"ס: וז): [ז] תמלך ע'
 סוף: [ז] למח ככ"י: [ז] בנ"ס
 נוסף דרביה ורגו שמן:
 [ז] ככ"י: נוסף חזיני מצי
 למיחב דן מצינוהו מ"ה:

שיטה מקובצת

בגל הקטיריו דנפקין קו מחאי קרא
דמיטל בל שאור לל דכסל אל קטיר
ממל למחור בל געשטעט מומט ענדער
היי איר און גל קטיריו, וסעט שדא
בגל קטיריו קל פסול לענדער חמרת
א"כ איר קאן עס מו הישריי, ומשי
דמקס לעל עס וואס עטס איר
דוקא שדרי אייריק וואס דערפ
אלל חמרת וואס עס מו חמל
איר חמקור לל עטל עטל וואס משי
אל עס מורע, וינר שדאר הסן
קל בשמאל אל מורע איר און
קטיריו קטיריו אל קאן שייס
נגלחט מו שדא שדא לעטעט איר
מח' (במחנה ויח' און) אל קל נרל
ויכין שטעטן איר איר איר (במחנ
אל עס שטעמל לאזיס לל דוקא, ויכין
לל דל איר ממט לאזיס איר איר
ירש' איר ללחלח שטעמט עטל עטל
איר אל הישריי שטעמט עטל עטל

והם הקטרו חמורין דמסתמא חייב
מתנת שבע. לכן גיזה פ"ה עיקר,
ד' דמסקין להו' לשם עלים אבד דאריי
י"ב אלא מותר העומר ושירי המנחות
אין לייך ביורו להלן הכנים דמבזר
שא' והדר ממלא וכו', כל שכן דהוה
לשנוי אליבא דר"ל דאית ליה מנהג